

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 157.632 van 18 april 2006
in de zaak A. 169.221/XII-4620.**

In zake : Maurizio VETRUGNO,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. Daenen,
 kantoor houdende te Maasmechelen,
 Rijksweg 411, bus 4

 tegen :

 de GEMEENTE MAASMECHELEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maurizio Vetrugno op 6 januari 2006 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 november 2005 van de gemeente Maasmechelen tot aanpassing van de belasting op publiek toegankelijke ruimten;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 2006, zitting die wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 28 maart 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Daenen, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. Verlinden, die loco advocaat H. Dubois verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gemeenteraad van Maasmechelen op 7 september 2004 beslist voor de dienstjaren 2004 tot en met 2007 een belasting te heffen op de voor publiek toegankelijke ruimten; dat in de considerans wordt uiteengezet dat de gemeente een citymarketingplan heeft laten opstellen, dat het plan onder meer in het onderdeel funshoppin voorziet, dat de gemeente dit onderdeel volledig in Eisdén-Tuinwijk wil laten ontwikkelen, dat ter realisering van het onderdeel een aantal immateriële en materiële investeringen dienen te gebeuren, dat dit ten gunste is van iedereen die in Eisdén-Tuinwijk een commerciële activiteit uitoefent en dat het gepast is de begunstigden te doen bijdragen; dat artikel 3 specificeert aan welke wegen de voor publiek toegankelijke ruimten gelegen moeten zijn om tot belastingheffing aanleiding te geven; dat een van de wegen de Oude Baan (gedeeltelijk) is, waarlangs verzoeker een restaurant uitbaat; dat artikel 5 de belasting bepaalt op € 500, te verhogen met een (afnemend) bedrag per m² voor het gedeelte van de voor publiek toegankelijke ruimten boven de 300 m²;

Overwegende dat de gemeenteraad op 8 november 2005 de artikelen 1, 3 en 5 van het belastingreglement aanpast; dat in artikel 1 nader wordt bepaald wat onder de voor publiek toegankelijke ruimten moet worden begrepen; dat in artikel 3 een straatnaam die ten gevolge van een materiële vergissing niet in de beslissing van 7 september 2004 werd opgenomen, wordt toegevoegd; dat in artikel 5 de belastingtarieven gereduceerd worden tot € 125 ingeval de publieke toegankelijke ruimte maximaal 15 m² groot is, tot € 300 indien zij tussen 16 en 100 m² groot is en tot maximaal € 500 indien zij meer dan 100 m² groot is;

2. Overwegende dat de nota van de verwerende partij ruim buiten de termijn van artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State is ingediend; dat hij overeenkomstig het derde lid van het artikel uit de debatten wordt geweerd;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat wordt betoogd wat volgt :

“Indien de gewone procedure dient gevolgd, dient verzoeker vele jaren te wachten op een uitspraak. Intussentijd zal de gemeente een belasting heffen die de handelaars verplicht bij te dragen aan de werking van een VZW genaamd M.L.V., en dus geen algemeen belang dient.

Dat los van het pecuniaire nadeel dat verzoeker lijdt ingevolge deze belastingheffing, het voornamelijk van belang is dat verzoeker, samen met de andere handelaars van Eisdén-Tuinwijk, door het tijdsverloop onderworpen wordt aan een bepaalde beleidsstrategie van een VZW die belangrijke financiële middelen krijgt toegespeeld, doch waaraan men geen enkele participatie heeft.

Met andere woorden verzoeker zal door de betaling van deze belasting geen beslissingsrecht krijgen in de VZW Maasmechelen Leisure Valley.

Daar waar de handelaars vroeger zelf konden beslissen waarvoor hun vrijwillige lidbijdragen werden aangewend, dreigen bepaalde handelaars, zoals verzoeker, die zich aan de rand van het in het besluit afgebakend gebied bevinden, wel te moeten betalen voor een bepaald commercieel beleid, doch waarvan men niet, minstens niet voldoende de vruchten kan dragen.

De lange duur van de normale procedure zou deze onafhankelijkheid van de kleine ‘zelfstandige ondernemer’ zodanig in het gedrang kunnen brengen dat hij geheel wordt weggeconcurrereerd door de andere handelsverenigingen”;

Overwegende dat in de visie van verzoeker de belasting “in werkelijkheid” enkel de financiering beoogt van het aandeel van de private partners in de VZW Maasmechelen Leisure Valley; dat de VZW is opgericht door het gemeentebestuur van Maasmechelen en drie private partners; dat zij als doel heeft “het uitbouwen van Maasmechelen tot een gemeente met verschillende hoogwaardige attracties zodat de gemeente als een ‘leisure’-bestemming met een wervingsgebied met een straal van 200 km erkend wordt”, waarbij de ontwikkelingen “zo geconcipieerd en ingeplant [moeten] worden dat bestaande lokale initiatieven, handel en horeca maximaal kunnen meegenieten van de aantrekkingskracht” en dat welvaart en welzijn wordt gecreëerd voor de inwoners van Maasmechelen en de omliggende gemeenten; dat verzoeker stelt :

“Nu de privé-partners er echter niet langer in slaagden om de handelaars vrijwillig en voldoende te laten bijdragen aan de werking van Maasmechelen Leisure Valley, heeft de gemeente Maasmechelen, in samenspraak met deze privé-partners, beslist om een belasting te heffen die bepaalde handelaars in de deelgemeente Eisdén verplicht om zo het deel van de private partners in de financiering te betalen”;

4.2. Overwegende dat strikt genomen de bestreden beslissing er toe beperkt is in de heffing van een belasting te voorzien; dat het nochtans kennelijk niet in die bijdrage is dat verzoeker het nadeel ziet dat hij met de nagestreefde schorsing

wil vermijden; dat hij zelfs niet doet kennen hoe groot de voor publiek toegankelijke ruimte in zijn geval is en welk belastingbedrag hij precies verschuldigd is;

Overwegende dat verzoeker zijn ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in wezen aanzienlijk verder zoekt en namelijk hierin dat de belasting een VZW moet financieren die hem aan “een bepaalde beleidsstrategie” zal onderwerpen waarvan hij “niet, minstens niet voldoende” de vruchten zal kunnen plukken of die, erger nog, zelfs zijn onafhankelijkheid als kleine zelfstandige ondernemer in het gedrang zal brengen;

Overwegende, welke ook de beleidsstrategie van de VZW is, dat de nadelige gevolgen ervan in voorkomend geval bezwaarlijk op de bestreden belasting teruggevoerd kunnen worden; dat het verband tussen het aangevochten belastingreglement en die beleidsstrategie al te onrechtstreeks is; dat dit des te meer het geval is waar in de huidige stand van de procedure niet zomaar duidelijk is en vaststaat dat de opbrengst van de belasting specifiek de bedoelde VZW ten goede moet komen;

Overwegende, daarenboven, dat de doelstellingen van de VZW van die aard zijn dat zonder nadere toelichting -die verzoeker niet geeft-, verzoekers vrees om geen profijt uit de werkzaamheden van de VZW te halen en om door haar toedoen zelfs zijn onafhankelijkheid als kleine ondernemer erbij in te schieten, puur hypothetisch is; dat immers blijkens haar statuten de VZW zich uitdrukkelijk tot doel heeft gesteld om de bestaande handel en horeca maximaal van haar inspanningen te laten meegenieten en tot de doelstellingen eveneens behoren: onder andere promotie, reclame en events, permanent actualiseren van visie en strategie, en waken over kwaliteitsbeheer van de “globale site”; dat die “globale site” ook de plaats omvat waar verzoeker zijn restaurant uitbaat;

4.3. Overwegende dat het pecuniair en ander nadeel dat verzoeker aanvoert geen schorsing kan verantwoorden; dat aan alvast een van de twee cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien april 2006, door :

de HH. J. LUST,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.